

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۱/۰۹/۲۶

رنالک اریوبزی

دوه سره حکومتولي که فاسد التوايفي

فساد یوه داسی جاذبه قوه لری چی، د «جان کری» په فرمان کی انخوړ شوی دوه سره حکومت هم دوو سروته نه پریریدی، نور، غټ اووړه سروته، را پاروی او دسیالی ذکر ته یی داخلوی. پدی معامله کی اشرف غنی پدی فکرکی وچی سربې په اساسی قانون کی دعبداله ترسره یو څه معتبر دی او عبدالله به دامنی، که دقانون سره دغری نه وهی. عبدالله عبدالله دا مفکوره بیخی ونه مله. ده ویل چی د «جان کری» په فرمان کی زما سر دغنی دسر سره له سره برابر دی، نه بهتر دی، نه کمتر دی اود جان کری فرمان خو داساسی قانون نه څو ځله زوروردی. تر هغو به نیغ نیغ کیرم او گواښیرم تر څوچی دغنی دسر سره دخپل سر برابر حق ته ورسیرم. د حکومت پدی دوره کی عبدالله یوازی په همدی ټکی لگیا دی، بل کار یی معلوم نه دی، یوازی دغنی سره په دعوا دی. دسر پدی غوغاکی، له تشنج ډکه فضاکی، ضیا مسود هم را بیدار شو او ولاړ شو، په لوروازی یی ویل چی: که چیری قانون او انصاف وی، نوټول به دا منی چی زما سر دټولو سرونو سرور دی، دنظار شورا نه دراگوښه کیدواو دمقام لپاره دغنی دتیم سره دیو ځای کیدو داسی ډرامه بل سر جوړولی نشی او دسواد په دومره کمه کچه دی مقام ته هیڅوک رسیدلی نشی. هیڅ سر زما دسر په شان ښه حکومتولی تنظیمولی نشی، پنځه پنځوس ملیونه ډالره په یوه بکس کی ځابولی او د دوی له بندره تیرولی نشی. دضیا مسود خبری لا سرته نه وی رسیدلی، چی دوستم په غرمبهار شو، له خماره رابیدار شو، سخت په قار شو او ویی ویل چی: هر سر باید خبر شی او که نه خاوری به یی په سر شی چی زما سر تر ټولو سرو غټ دی او هم کلک دی. کم زیات څلوښت کلونه کیری چی جنگیری، له جنگ نه ستړی کیری، به وژلواولوتولو نه مریزی، په جگړو کی نه ماتیری، نه خورکیری او بل سر ته نه ټیټیری. ایشچی او اکبری می شخصی مال دی چی دا یی حال دی.زه د دوی خاوند، د دوی څښتن یم، بل څه نه یم، له تاریخه گیلیم جم یم. دا قاضیان، څارنوالان ټول احمقان دی چی زما اطاعت نه کری، بی واکه بی اختیاره دلالان دی، دزرو او د زور چی غلامان دی، نو زه ددوی بادار یم او دوی می چاکران دی او زما سره چی جنجال کری کور یی وران دی، دایشچی په لور روان دی. عطامحمد نور هم بیځایه نیغ نیغ کیری، په لار کی می دریری، له سیواده دی بی برخی، نه پوهیری چی زما سر دارگ دکچی سردی او په ارگ کی هم اوسیری او دده سر بی سر نوشته، ارزښت یی ولایت ته نه رسیری، دا سر دی ارام کیننی او که نه زما دلایسه به ورکیری. عبدالله چی په ارگ کی دسرونو جنجال وینی نوموسکی شی، په خنداکی، له میزه پدی خواشی، په میدان کی په نخاشی او له ځان سره وایی چی: دغنی دسر په وړاندی نور سروته چی پیداشی، دغنی دسر ارزښت یو څه کمیری، ارگ به ښکته کیری اوسپیدار به پورته کیری. دی لا یوب دی رنگین خیال کی، دبودی ټال کی زنگیری، هم ناڅیری چی دعطا غری یی تر غور شو، درنگین خوی نه راوین شو، ویل یی ای پروردگار اوس به څه چل کیری. عطامحمد نور په زغرده اعلان وکړ چی: سر یی تر ټولو قوی سر دی چی، له یوی خوا ددوستم دغټ سر سره په ټکر دی او له بلی خوا همدا سر دی چی دعبداله سر یی دحکومت یو سرکر او په واک کی یی د غنی دسر سره برابر کړ. اوس دده دسر له لاسه پریشان یم، په خپل کار ډیر پښیمان یم. زه دوه کاله سرپرست وم، دی می له حاله نه خبریری، زه دوستم سره په ټکریم، دی می څنگ ته نه دریری. دعبداله سرناشکره، ډارن، بی وسه او مذذبه سردی، هیڅ شک نشته چی دادیرنارمه سردی او دنارمه سر ټک دلرم له ټکه هم بدتر دی. دا سر خو دحکومتولی په الفبا هم پوهیدلی نشی اوداشرف غنی نه دجمعیت پنځوس سلنه حق غوښتلی نشی. ددی ټولو پایله داده چی زما لاره جدا اودعبداله لاره جدا ده، فیصله ده پټه نده برملا ده. عبدالله چی دعطا دا غوری پرری اواریدلی «بابیزه» بی وگنلی اووی ویل چی: دعطا کاواکه سرد پاملرنی وړ سرنه دی او داسر لا تر اوسه خبر ندی چی دنظار شورادجمعیت دمنځ غنچه ده، دمفسد وخرانه ده او عطا هلته چرته لری، دځندی یوسری دی. په دی چی نه پوهیری، خبرنه یم چی دا سردی اوکه له ختو جوړ منگی دی. دارگ سره تگ راتگ کی ځانته نوی پلان جوړوی، نوم دجمعیت په خوله کی، گټه دځان لټوی، دځان دسود لپاره نوی ملگری غواړی، نوی یاران لټوی. هلته په کندار کی یو بل زورور سردی، داسر ځکه پخپل سردی چی دکرز د لاس نیالگی دی، لکه چی نوم یی رزاق خان دی، دوژلو پهلوان دی او په فسادکی شین زمري دی. وایی چی رتبه یی جنرالی ده، وظیفه یی امنیه قو مندانی ده، خو په عمل کی هم څارنوال دی هم والی دی، هم قاضی دی اوهم مفتی دی. هرڅه چی

د پانو شمیره: له 1 تر 2

غواړی ، هغه کيږی، دا ټول عالم له ده ډارېږی، که څوک یی نه خوښیږی، هغه شپه په شپه ورکيږی، بیا ژوندی نه پیدا کيږی. دا خو ټول سرونه ندی چی می یاد کړل، څو نور سرونه هم شته دسرونو په غوبل کی، پدی لیک کی نه ځایيږی، هر یووبل ته ناست دی دسیالیوپه مورچل کی، په چور نه سره جوړېږی، یوبل ته چی گواښيږی، بل قانون، روزگار او کلتور نشته دوحشت پدی ځنگل کی، دغنی سر پکی ورک شو، دسرونو په یرغل کی، هیڅ تاثیر یی څرگند نشودغلو پدی محفل کی.

د «کری» دغه پروژة، شوه، بی شکله اوبی مزه. نه دوه سره حکومتولی شوه، نه سیاسی نظام تری جوړشو، څه بی سره انارښی شوه، سپین سترگی، غلواکی شوه، فاسدالطوایفی شوه، که پخوانی جنگسالاری شوه. اود «کری» داسی پروژه شوه چی په پښو دریدای نشی. په فساد کی دومره ډوبه ده، چی ځان تری ایستی نشی، پدی رنځ چی څوک اخته شی، بیا تری لاس اخیستی نشی او فسا چی څوک شل شوټ کړی، له پښو پریوزی، دپړدیو په منترو، په لښکرو او ډالرو دوباره جوړیدای نشی. داسی ښکاری چی امریکا هم اوس یو څه پوهیږی چی دفساد دغه امباری اورو بارشو، دعمل یی داسزا شوه دایی روزگار شو، نه پوهیږی چی منزل ته به رسیږی او که نیمه لار کی پاتی کيږی. د «کری» په لاسو جوړحکومت دامریکا داور پرتوگ شو، که یی اغوندی سوزیږی او که یی غورځوی شرمیږی چی لوڅیږی. دا خو داسی ډرامه شوه چی یی پای نه اټکل کيږی، له ملکه دوزخ جوړ شو لوی واره پکی سوزل کيږی، څوک الوزی په بمو، په توپونو راکتونو ویشتل کيږی، له اسمانه هم بمونه پر وریږی، وژل کيږی، هم چور کيږی او کورونه یی چی وړانیږی، بلی خواته وکوچيږی، له هرځایه شړل کيږی. څوک بحرونوکی غرقیږی، وری تری، بی دوا اوبی طبیبه، له رنځونو نه خلاصیږی. خدای دی ورک کړه ای فساده ملک دی وران کړ، رنگ مو ورک شه فاسدانو، دځاوری دلالاتو، ستاسی خیتی نه ډکیريږی، ولس ځکه تباکيږی.

رنا گل اریوبزی

r.aryobsei@gmx.de